

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 17.09.2023 – 24 niedziela zwykła	
9.30	+Daniela 22 rocznica śmierci
11.00	Karol o szybki powrót do zdrowia i Boże błogosławieństwo dla całej rodziny
12.30	+Tadeusz Rączka
18.00	+ Marek Szymański, greg. 29
Poniedziałek 18.09.2023 Święto św. Stanisława Kostki, zakonnika	
19:00	+Marek Szymański, greg. 30
Wtorek 19.09.2023	
19:00	Anne-Marie, for protection of God's Providence
Środa 20.09.2023	
19:00	W intencji o zbawienie duszy śp. Anny Rzeszewicz, która zmarła 31 stycznia 2022
Czwartek 21.09.2023 Święto św. Mateusza, apostoła i ewangelisty	
19.00	Mateusz Cina o Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski z okazji dnia imienin
Piątek 22.09.2023	
19:00	Intencja wolna
Sobota 23.09.2023	
17:00	Intencja wolna
Niedziela 24.09.2023 – 25 niedziela zwykła	
9.30	Krzysztof o głęboką wiarę i całą rodzinę Pieszyków i Janczaków
11.00	+Lidia 5 r. śmierci o pokój wieczny
12.30	Intencja wolna
18.00	Intencja wolna

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSZTUSOWCY

ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor

ks. Vadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8

Telefon do biura: 087 239 3235

www.kosciol-dublin.pl

e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

Credo

Biuletyn duszpasterstwa polskiego w Dublinie
St. Audoen's RC Church, High Street, Dublin

XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA

17.09.2023

NIEDZIELNA EWANGELIA (Mt 18, 21-35)

Piotr podszedł do Jezusa i zapytał: "Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat zawini względem mnie? Czy aż siedem razy?" Jezus mu odrzekł: "Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do króla, który chciał się rozliczyć ze swymi sługami. Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu jednego, który był mu winien dziesięć tysięcy talentów. Ponieważ nie miał z czego ich oddać, pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i całym jego mieniem, aby dług w ten sposób odzyskać. Wtedy sługa padł mu do stóp i prosił go: „Panie, okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam”. Pan ulitował się nad owym sługą, uwolnił go i dług mu darował. Lecz gdy sługa ów wyszedł, spotkał jednego ze współsług, który mu był winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić, mówiąc: „Oddaj, coś winien!” Jego współsługa padł przed nim i prosił go: „Okaż mi cierpliwość, a oddam tobie”. On jednak nie chciał, lecz poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu. Współsługa jego, widząc, co się działo, bardzo się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu wszystko, co zaszło. Wtedy pan jego, wezwawszy go, rzekł mu: „Sługo niegodziwy! Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie prosiłeś. Czyż więc i ty nie powinienes być ulitować się nad swoim współsługą, jak ja ulitowałem się nad tobą?” I uniósłszy się gniewem, pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu nie odda całego długu. Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu”.

KOMENTARZ DO EWANGELII

Śpiewamy w pieśni eucharystycznej: „Oczyść mnie Krwią swoją, która wszystkich nas, jedną kroplą może, obmyć z win i zmaż”. Tak wielka jest moc Ofiary Jezusa, zawsze żywej, odnawianej na ołtarzu, owocnej także w sakramencie pojednania – we Krwi Jezusa zostajemy obmyci ze wszelkiego brudu grzechu.

Ale Kościół to nie ja sam i Pan Bóg – Kościół to wspólnota. Dlatego Pan Jezus tak wyraźnie nam pokazuje, że jest jakaś fundamentalna zależność między otrzymaniem miłosierdzia od Boga i obdarzaniem miłosierdziem bliźnich. Inaczej ten przepływ łaski jest zablokowany, nieskuteczny. Przygotowując się do spowiedzi świętej, musimy częściej pytać samych siebie – jak jest z moim przebaczeniem? Czy nie żywię w nieskończoność urazy do innych? Czy otwieram serce na łaskę Boga w tych przestrzeniach, gdzie trudno mi przebaczyć? Przebaczenie to jeden z najtrudniejszych, najbardziej delikatnych, często bolesnych tematów. Ale dzisiejsza Ewangelia – słowo życia – może rozjaśnić ciemności naszego serca, naszych pogmatwanych, ludzkich historii, światłem Chrystusa Zmartwychwstałego. I wybrzmiewa w niej logika daru – Bóg tak hojnie nas obdarza przebaczeniem, jest tak niezwykle, zawsze, wiernie przebaczący, że to rodzi w nas gotowość do miłosierdzia wobec bliźnich.

Życie według nauki Jezusa jest oparte na logice daru. Jak zauważa w jednym ze swoich esejów biskup Robert Barron: Nowe życie, do którego zachęca Jezus – które w istocie rzeczy umożliwia – jest życiem absolutnie radykalnego obdarowywania. (...) W zwykłym udzielaniu czegoś człowiek kocha tych, z którymi już jest związany, i dlatego może od nich oczekiwać jakiegoś rodzaju rekompensaty, emocjonalnej czy innej; natomiast w nowym sposobie udzielania miłości trzeba ofiarowywać właśnie tym, którzy nie wyświadczają w odpowiedzi żadnej przysługi. Jezus formułuje tę zasadę bardzo jasno: < Jesteśmy wezwani do przebaczenia „z serca” – czyli dogłębnego, szczerego, prawdziwego. Ludzkimi siłami to niemożliwe. Ale wszystko jest możliwe dla tego, kto wierzy. Przyzywajmy z ufnością Ducha Świętego Pocieszyciela, Ducha jedności, aby uzdalniał nas do autentycznej postawy przebaczenia.

Komentarze zostały przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

KALENDARZ LITURGICZNY

18 września 2023 - Święto św. Stanisława Kostki, zakonnika

20 września 2023 - Wspomnienie obowiązkowe świętych męczenników Andrzeja

Kim Taegon, prezbitera, Pawła Chong Hasang i Towarzyszy

21 września 2023 - Święto św. Mateusza, apostoła i ewangelisty

23 września 2023 – Wspomnienie obowiązkowe św. Pio z Pietrliciny, prezbitera

KOLEKTA NIEDZIELNA - 10.09.2023

I Kolekta	II Kolekta	Koperty jednorazowe	Koperty rejestrowane	Ubezpieczenie
€ 625	€ 280	€ 100	€ 25	€10

18 września – Św. Stanisław Kostka, patron Polski, dzieci i

młodzieży

W dniu 18 września Kościół katolicki przeżywa tradycyjnie święto św. Stanisława Kostki, zakonnika, patrona Polski, patrona dzieci i młodzieży.

Stanisław urodził się w Rostkowie na Mazowszu w końcu grudnia 1550 roku.

Wychowany w atmosferze religijnej, odznaczał się głęboką pobożnością. Razem z bratem został wysłany do szkół jezuickich w Wiedniu. Cudownie uzdrowiony z ciężkiej choroby przez Matkę Najświętszą, postanowił wstąpić do Towarzystwa Jezusowego. Opuścił więc potajemnie Wiedeń w roku 1567 roku i przez Dylingę udał się do Rzymu, gdzie został przyjęty do nowicjatu przez św. Franciszka Borgiasza. Zmarł w Rzymie w nocy z 14 na 15 sierpnia 1568 roku w opinii świętości. Został zaliczony w poczet świętych przez papieża Benedykta XIII w roku 1726. Relikwie Świętego spoczywają w kościele św. Andrzeja na Kwirynale w Rzymie.

W diecezji płockiej i w Przasnyszu 18 września to uroczystość św. Stanisława Kostki, głównego patrona diecezji i miasta.

– Rodzice nie przyzwyczajali nas do przyjemności, postępowali z nami surowo. Zaprawiano nas do modlitwy i uczciwości – tak opisywał atmosferę domu rodzinnego św. Stanisława Kostki jego starszy brat Paweł podczas procesu beatyfikacyjnego. Wspominał także o wyjątkowej wrażliwości Stasia. „Gdy przy stole rodzinnym siedzieliśmy razem i coś według sposobu świeckiego było opowiedziane nieco za swobodnie, drogi braciszek miał to we zwyczaju, obróciwszy oczy do nieba, tracił przytomność i jak martwy spadałby pod stół, gdyby go ktoś nie pochwycił”. To wspomnienie to albo przesada, albo Stanisław dość szybko pokonał nadwrażliwość. W każdym razie nie pozostał pobożnym lalusiem. Przeciwnie, jego słynna piesza wędrówka z Wiednia do Rzymu dowiodła, że bynajmniej nie jest mięczakiem, ale kimś, kto potrafi walczyć o swoje. A właściwie o to, co Boże.